

Hensyn til Sagen selv skal jeg i Modsætning til den ærede foregaaende Taler sige, at vort Parti selvfølgelig tiltræder den Betragtning, at 4 pCt. ikke er for meget efter de Forhold, der nu er paa Pengemarkedet. Jeg har tidligere under Behandlingen af Lovforslaget om Byggeslaan haft Lejlighed til at udvikle denne Tanke, og jeg finder ikke Grund til at spille Tingets Tid med yderligere at udvikle, at der, naar man skrider til at hjælpe, maa være et rimeligt Tab for Staten, men ikke for stort et Tab. Det er dette, der sker nu. Forholdet faar en rimeligere Form, naar man holder sig til 4 pCt. Med Hensyn til de andre Punkter, der i Dag særlig er fremdragne, vil jeg sige, at en nogenlunde stor Velvillie overfor Tillægsslaan synes mig at være paa sin Plads. Det forekommer ogsaa mig, at naar en Forening omtrent har udlaant, hvad den har, og der saa bliver Brug for Penge, er der Anledning for Ministeren til at strække sig et Stykke Vej, selv om der ikke er kommet saa overmaade mange nye Medlemmer til. Paa mit Partis Vegne kan jeg i alt Fald i denne Sag sige, at den fra vor Side vil blive taget under velvillig Overvejelse.

Naar jeg sagde til den højtærede Landbrugsminister, at det ikke var korrekt, at Lovforslaget kun indeholdt een Ændring, er det, fordi der faktisk foreslaas ogsaa den Ændring, at medens de gamle Love har haft Gyldighed i 5 Aar, skal denne kun have det i 3 Aar. Jeg har spurgt mig selv, hvad Grunden kan have været, og hvad der laa bagved. Den højtærede Ministers Ord indeholdt ingen Forklaring, og i Motiverne staar der blot, at det kunde være ønskeligt endnu i nogle Aar at have Adgang til at yde disse Laan. Jeg slutter deraf, at Sammenhængen i Virkeligheden er, at man har nøjedes med 3 Aar, fordi man har været klar over, at ved den tilstundende Revision af Saltvands- og Ferskvandsfiskerilovene kan der komme nye Forhold, som man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, og den samme Tanke har en tidligere æret Taler, det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen), i Dag været inde paa, nemlig om der ikke var Grund til kun at forlænge denne Lov 1

Aar og saa se, hvad der kom ud af det hele. Jeg tror nu ikke, der er stor Skade sket ved at forlænge Loven de 3 Aar, og jeg tror, det maaske i en anden Henseende kan siges at være en passende Forlængelsestermin. Jeg tror nemlig, der var Anledning til i dette Øjeblik at gøre opmærksom paa, at med Fiskerisagen i Danmark forholder det sig paa en ret egen Maade i denne Tid. Den højtærede Trafikminister gjorde under Finanslovbehandlingen den Bemærkning, at Fiskeriet her i Landet stod ligesom i et nyt Tegn i dette Øjeblik, og det vil jeg gerne have Lov til at gøre opmærksom paa. Ikke just fordi jeg mener, at Fiskeriet staar i den økonomiske Udviklings Tegn — det gør det —; det er oplyst for os ved Fiskeriberetningen, at i de sidste 5 Aar har Stigningen af Saltvandsfiskeriets Udbytte været saa stort, at for Eksempel det sidste Aars Stigning i Forhold til det gennemsnitlige Udbytte i disse 5 Aar er omtrent 3 Mill. Kr., og Stigningen i de sidste 5 Aar har i det hele været overordentlig stor. Fiskeriet er i dette Øjeblik økonomisk set i en udpræget Opgangsperiode. Og Antallet af Fiskere er stærkt stigende. Fiskeriberetningen fortæller, at i sidste Aar er der kommet over 300 nye Fiskere her i Landet, og da der i alt er omtrent 17,000, er det ingenlunde en ringe Tiltagen for en saadan lille, spinkel Erhvervsgren, som denne Virksomhed i og for sig er.

Men naar jeg lægger Vægt paa, at der er Anledning til at tale om disse Forhold særlig nu for Tiden ud fra andre end rent økonomiske Grunde, er det, fordi jeg mener, at der for Øjeblikket indenfor Fiskeriet foregaar, hvad jeg vil kalde en social Forskydning, en social Bevægelse. Det viser sig efter min Opfattelse paa forskellige Maader, og jeg vil have Lov til i Dag at nævne nogle enkelte Ting i den Henseende. For det første har jeg det Indtryk, at i dette Øjeblik er selve Organisations-tanken indenfor Fiskerne ved at skyde nye Skud. Paa Generalforsamlingen i Dansk Fiskeriforening i Sommer valgtes for første Gang en Fisker til Formand, og selve Maaden, hvorpaa dels Fiskeribladene stillede sig og dels selve Generalforsamlingen forløb, var en saadan, at man maatte faa